

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt — kr.

Egyes szám ára 6 kr.

Megjelenik hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZEKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak tőrfogatáért 4 krajczár.

Ezenkívül minden egyszeri közlés után 80 kr belyegdíj fizetendő.

Nagy és többször közlendő hirdeményeket árkedvezményben részesít a kiadóhivatal.

A „Nyiltér“-ben közlendő cikkekért sronkint 10 kr fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Ifj. Dobay János szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségben, az előfizetések, hirdetések, nyiltéri cikkek stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Felhívás előfizetésre.

A „Szekelyföld“ című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátrálékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyuttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Szekelyföld“ kiadó-hivatala.

A miniszterelnök beszéde.

Tisza Kálmán miniszterelnök nagyváradi választói előtt beszédet tartott.

Leplezetlenül tárta fel az ország helyzetét; elmondta mindazon intézkedéseket, reformokat, miket a kormány 1875-től fogva életbe léptetett; vázolta az ország helyzetét, nem hallgatván el azon tévedéseket is, melyek időközben történtek, mert hát a kormány tagjai is csak emberek s tévedni pedig emberi dolog.

Az egész beszéd megnyugtató hatással kell, hogy legyen minden elfogulatlan, józan gondolkodású emberre, s azon bizalom pedig, melylyel a miniszterelnök

a jövőről szól, egy jobb jövő reményével tölti el keblünket.

A miniszterelnök mindenekelőtt az ország pénzügyi helyzetéről beszél s erélyesen tiltakozik azon állítás ellen, mintha az ország pénzügyi helyzete oly válságos és oly kétségbeesítő volna, mint a minőnek azt némelyek jóbizemüleg, de nem ritkán ellenkező politikai pártcélok szempontjából ecsetelik.

Tiltakozik az ellen, mintha a meglevő bajoknak egyedüli vagy legfőbb oka a kormányok céltalan, könnyelmű gazdálkodása volna. Tiltakozik az ellen, mintha a bajok 1875. óta súlyosbodtak volna.

Bárki hasonlítsa össze Magyarország helyzetét kulturális, közigazgatási, igazságszolgáltatási, közlekedési és közgazdasági szempontokból azzal, a melyben 1867-ben volt, és azzal, a melyben ma van; nem fogja eltagadhatni a haladást. Vagy nem haladás-e azon számos irányban kiépített vasuti hálózat, mely e kormány alatt épült?

A közművelődés terén mindenki tudhatja, hogy hány elemi iskolával van ma több, mint volt ezelőtt; mindenki tudhatja, hogy középiskoláink ezen időben rendezettek törvényhozásilag; mindenki tudhatja, hogy az egyetem emelése érdekében is nem megvetendő előlépések történtek. Ezek pedig tények, melyek hanyatlásra nem mutatnak, de a melyek bizonyos anyagi áldozatot követelnek.

én nem tehetek. A gyermekeket ma is ép úgy szeretem, mint ezelőtt, habár nem is az anyémek, de rokonaimé, idegeneké.

A családokat, hova el szoktam látogatni, három osztályba sorozom: 1. Olyanok, hol a kis gyermekek csak ebéd után jönnek be. 2. Hol már a csemegénél asztalhoz ültetik őket. És 3.: Hol az egész ebédet át a felnőttekkel együtt vannak.

Ez osztályok mindegyikének más-más kellemes oldala van.

A hol a gyermekeket csak ebéd után szokás bemutatni, ott a vendég helyzete a legkellemesebb. Többé-kevésbé jó ebédünket elköltöttük, kikerestük a pamlag legcsabibb zugát, hátradőlünk a ruganyos támlákra, kinyújtjuk lábunkat, az illatos kávéból jó nagyokat szürsölgetünk, egyet-egyét huzunk a valódi regáliából is, midőn hirtelen megjelenik a dajka a legkisebbel, avagy a szobaleány a középsővel. Az élénk társalgás egyszerre elakad, a papa és a mama boldogan mosolyogva néznek a picizny teremés elé, és a dada, ugyancsak boldogan mosolyogva, közelebb jön. A mi az én csekély személyemet illeti, nagyot sohajtva feltápaszkodom kényelmes helyzetemből és némán csatlakozom az örvendőköz. A mama elveszi a dadától szíve „gyómant“-ját és körül táncolja vele a szobát; a papa is ki akarja venni részét, és mialatt a helyzet

Az igazságügy terén igen sok és a lehetőség határai közt minél gyorsabban érvényesítendő reform vár reánk. Egy pár téren igyekeztünk is törvényeink hiányait részint kodexek teremtése, részint meg a meglevő törvényes intézkedéseknek, igaz, nem átalakítása, de feldolgoztatása által pótolni. A visszaesést tehát, azt hiszi, itt konstatálni igen bajos volna.

A mi pedig a közigazgatást illeti, — a mely multjánál fogva őt leginkább és legközvetlenebbül érdekli — tudja, hogy sokaknak igen sok kifogása van ez ellen. Megengedi, hogy sokban igazuk van, de mégis alig hiszi, hogy el ne ismerné bárki is, hogy közigazgatási bizottságunk intézménye, még ha az életben bizonyos fogyatkozásokat tüntet is fel, közelebb hozta egymáshoz közigazgatásunk eddig egymás mellett, de sokszor egymás ellen is dolgozó ágazatait, a mi által a közigazgatás javítása felé nagy lépést tettünk. A tisztviselők minősítéséről szóló törvény nézete szerint közvetlen befolyásával, de sokkal nagyobb mértékben azzal, hogy a jövő közigazgatást készíti elő, a közigazgatásnak nem hanyatlására, hanem inkább előmenetelére vezet. Ez időben történt a fővárosi rendőrségnek törvény alapján újjászervezése. Ez idő alatt az országos törvény alapján szervezett csendőrség egy személyi, mint a vagyonbi bizottság szempontjából oly előrehaladó lépés volt, a melynek eredményei kétségbevonhatatlanul látszanak.

De hát áll-e az, hogy az állam egészében hanyatlott? E téren a miniszterelnök ur minden okoskodástól tartózkodva, csak azt kérdi, hogy — de tegye mindenki kezét szívére — hogy századok óta volt-e a magyar állam künn és benn annyira tisztelve, annyira elismerve, mint ma van? Erre azonban azt mondhatná valaki, hogy igen, de állampolgárai, általán az ország összes lakossága elszegényedett, koldusbotra jutott.

A mi magát az általános elszegényedést illeti, megjegyzi, hogy az sem áll, erre csak egy pozitív adatot hoz föl. Mindenki tudja, hogy főleg a fővárosban, de némely más városokban 1884. óta az építkezések nagy mértékben folynak, a minek hatása a dolog természeténél fogva mindig az, hogy a házbéreket lejjebb szállítja, s mégis 1884. óta a házbérek tiszta jövedelme 3.500.000 frttal szaporodott; ez pedig nemcsak annak jele, hogy az ország polgárai egy részének tiszta jövedelme egyetlen egy forrásból ily szeggyel szaporodott, de jele annak is, hogy azok, kik bérben szoknak lakni, legyenek bár mezőgazdák, iparosok vagy kereskedők, általánosságban azóta nem szegényedtek el, mert különben a házbéreket fölemelni tiszta lehetetlenség lett volna. De tovább menve, nem áll, hogy a deficit ma nagyobb, mint volt 1875. előtt bármikor. Erre nézve utal egyszerűen egy a költségvetésekre, mint a zárszámadásokra.

(Vége következik.)

A „Szekelyföld“ tárczája.

Mikor a kedves kicsikék ebédelnek.

Távolról sem akarom kétségbe vonni, hogy a kis gyermekek rendkívül kedvesek lehetnek, kivált ha a kicsikék a mi gyermekeink; ártatlan játékukban egyébként az idegen szem is gyönyörködik, kivált ha bizonyos távolból lehet tanuja. A közel érintkezés némi veszélylyel jár, mert a gyermek kedélyében benne van, hogy a távozonak emléket akar nyújtani, mely emlék kiválasztásában pedig nem mindig a legszerencsésebb. Fialabb koromban vasárnaponként én is ellátogattam vidéken lakó nagybátyámhoz, kit az én kedves nagynéném viruló gyermek-sereggel ajándékozott meg. A kedves kicsikék igen barátságosak voltak irányomban; térdeimen nyargaltak és különösen örültek kardomnak, melynek nem igen adtak nyugtot. De midőn másnap reggel felkeltem, inasom méltó megbotránkozással mutatta, hogy új kabátom tele van a legtarkább pecsétekkel, és a midőn csapatom élén lovagolva, kardomat akartam kirántani, a penge sehogysem akart kijönni hüvelyéből.

Azóta sok év mult el; kicsiny rokonaim talán már saját lábakkal játszanak, a mit

dalra ösztönzi, térdein lóbálja, és én az egész jelenet alatt derült arcot mutatok. Már késő van, a gyermeknek korán kell lefeküdnie, csakhamar visszaadják tehát a dadának, picizny kezével csókokat dobál, mit a visszamaradók élénken viszonoznak. Ezalatt a szivar kialudt; újra rágyújtunk, arcunkat lassankint ismét rendbe szedjük és észrevétlenül nagyot sohajtunk. Kellemes kis epizód volt; utána újra éledünk.

A második osztálynál már másképp alakulnak a dolgok.

Az ebéd pompás volt, a bor kitünően izlett és a társalgás a lehető legélénkebbé vált. Most bejön a két kicsike; az egyiket kézen hozzák, a másik a cseléd szoknyáját tartva biczeg előre. Mindkettő nagy szemeket mereszt, zavartan szájukba dugják ujjukat és meglepetve nézik a szokatlan jelenetet.

— No, ki az, baba? — kérdi a mama — talán csak nem félsz?

De a baba mégis fél, siró arcot vág és szőke kis fejét gondozója keblére rejti.

— Ne légy hát olyan rossz . . . Adjszében pácsit — szól közbe a cseléd is, mialatt a kis angyallal egészen hozzám lép. — No, adj pácsit . . . Hiszen ez a bácsi szeret téged.

Én már kinyújtom jobbomat, hogy a gyermek meggyőződjék barátságos indulatom-

ról, midőn hirtelen egyet gondol és sirni kezd.

A helyzet kellemetlen.

— Ültesd csak le, Mari, — szól a mama, hogy a szerencsétlen bevezetés folytatását megakadályozza, mialatt a másik angyalt kezénél fogva tartja.

— Te már jobb és okosabb vagy, ugy-e Gyulus? — szól ehhez. — Te adsz a bácsinak szép pácsit, ugy-e?

A kicsike kiveszi ujját a szájából, az utóbit nyitva hagyja és felém nyújtja nedves kezeckéjét.

— Látod . . . milyen jó a Gyulus! — dicséri a mama. — Ki ez az ur? Mondd csak, ki ez a bácsi?

— Papa! — kiált Gyulus, kit az elismerés zavarba hozott.

A helyzet most még kevésbé kellemes. A papa nem tudja, mit szóljon a dologhoz; a mama a babával foglalatokodik, kit épen oda tol székhöz az asztalhoz, és én teljesen indokolatlan zavarban ugyancsak sokáig izsom boros poharamból.

Ezalatt Gyulus is az asztalhoz került és mindkét gyermek befőtött kap; az egyiket a mama eteti, a másikat a cseléd. Picizny szájukat egy táogatják, mint a fecskék a fészekben.

A társalgás elakadt; mindenki folytatni szeretné, de nem tudja, mint kezdjen hoz-

SZEMLE.

Kolozsvár, szept. 23. A király tegnap délután öt óraker megérkezett Déváról. Fogadtatása leirhatatlanul lelkes és impozáns volt, mely nagyszerűségében az eddigi fogadtatásokat jóval felülmulta. A pályaudvar perronján a miniszterelnök, törvényhatósági küldöttek, főpapok, hivatalok főnökeivel, Kolozs megye, Kolozsvár tisztikarával megjelentek. A királyt, megérkezésekor, Jósika főispán és Albach polgármester üdvözölték. A király válasza után kocsira ült, balján a miniszterelnökkel. Utánok a kíséret tagjai és az indóházban megjelent előkelőségek következtek. A menet élén 47 tagú főúri fényes lovas banderium haladt. Egész uton a diszbe öltözött lakosság, iskolák növendékei, az egyetemi hallgatók, egyletek, intézetek sorfalat képeztek. Az utcák remek díszben, pazar fényben tündököltek. A király egész útján viharos, lelkes éljenzés közt haladt.

A Bánffy-palotához érve, megszemlélte a díszszázadot és banderiumot, melynek vezetőjével, Jósika báróval beszélgetett s több ízben kifejezte megelégedését. Ezalatt az óriási néptömeg kitörő lelkesedéssel éljenezte a királyt, kit rendkívül meghatótt a fényes fogadtatás. Délután kettőkor udvari ebéd volt, este fél nyolc óraker pedig fényes kiváltságos. Az összes dalegyletek lampionokkal szerenádokat adtak ő felségének. A király megjelent az erkélyen s a szerenádok perczekig hallgatta. Holnap a tisztelgő küldötteket fogadja. Délután meglátogatja Mátyás király szülőházát és több intézetet. Este megjelenik a színházban díszelőadás. Az egész városban ünnepies, emelkedett hangulat uralkodik. A lakosság lelkesedése leirhatatlan.

Kolozsvár, szept. 23. A király a pályaudvaron megérkezésekor a főispán és polgármester által hozzá intézett üdvözlő beszédekre következőleg válaszolt:

»Szívvelyes üdvözlötök őszinte visszhangra talál keblemben; örömmel s rég táplált óhaj-tásomat követve jövök Magyarországra erdélyi részének e főhelyére. Örömmel fogom annak emelkedését szemügyre venni s nem kétlem, hogy a legszebb emlékeket viendem innen magammal.« (Hosszas lelkes éljenzés.)

Ebéd után ő felsége cercler tartott. Először Bánffy Miklós gróf főpohárnokot, azután Kemény János bárót, Román Mironót és Szász Domokost tüntette ki megszólításokkal. Bánffy előtt dícsérőleg nyilatkozott ő felsége az itteni fogadtatásról. Kemény megszólította, mondá: »Örvendek, hogy betegséged után ismét egészségedben láthatom.« Román Mironnal az egyházi, Szász Domokossal pedig a kolozsvári egyházi és a nagyenyedi teológiai akadémiáról tudakozódott. Elismerte, hogy Szász Domokos egyházközségében felpeszdült a hit-élet. Azután Bánffy György bárót megszólítással tüntette ki s előtte is a szép főúri banderiumot dícsérte.

A hadgyakorlat fővezetősége nevében, Albercht főherczeg aláírásával, a csapatok előtt a következő napi parancs tétetett közzé: »Császári és apostoli királyi felsége a 7. és 12. hadtestnek ma befejezett hadgyakorlata alkalmából a legkegyelmesebben kije-

zár. Valami fesztelen észrevételén töröm fejemet; de nem bírok semmitsem ki-sütöni. A szünet ugyancsak hosszúra nyulik.

— Nagyszerű est van ma! szölok végre visszafajított lélekzettel.

Egyidejűleg a baba is nagy örömben olyan nagyot csap kacsóival a befőtthe, hogy részei az egész szomszédságot elárasztják.

— De, baba! inti a mama, arczát törölve... Mi tetszik? kérdi aztán, hozzám fordulva. Szellemes megjegyzésem nem bírom ismételni, elpirulva a sajtól kérek tehát egy kis darabot.

Gyulus, ki mellettem ül, apró lábaival minduntalan oldalomba bökdös; a háziasszony barátságos mosolylyal tekint reám és a baba most oly jókedvű, hogy minden harapás után nagyot kiált és szinte reszket az élvezettől.

A mama a kedvező pillanatot fel akarja használni, hogy a társalgást megindítsa és meggyőzőn bennünket arról, hogy gyermeke milyen okos.

— Ki ez a bácsi? kérdi, nézd meg csak jól a bácsit, hogy hívják a bácsit, baba?

— Krrrr! ordít a picziny jószág, mialatt minden szem reám tekint.

Nem tudok már mit csinálni és végtelen zavartomban számat kenyérrel tömöm tele.

lenten méltóztatott: A Déva melletti, mai napon befejezett hadtest-gyakorlatok ő felségét minden tekintetben nagy mértékben kielégítették. A 7. és 12. hadtestek parancsnokainak és a vezérkarnak körültekintő előrelátása és tevékeny közreműködése folytán a hadgyakorlatok tervezése és keresztvitele teljesen correct volt. A vezetés, úgy nagyban, mint kicsinyben, a helyzet helyes megragadásáról, gyors elhatározási képességről és nyugodtságról, a csapatok által való végrehajtásuk pedig gyakorlat és harc tekintetében való jeles képzettségükről, a legénység rendszeretere, fegyelmességéről és magatartásáról, ennek jó szelleméről és edzettségéről tettek tanúságot. Ő felsége legmagasabb közönötét méltóztatott az újból nyilvánult fázadságért kifejezni és legkegyelmesebben felhatalmazott, hogy tudtul adjam a 7. és 12. hadtestek parancsnokainak kiváltságos, továbbá a cs. és kir. hadsereg és a m. kir. honvédség összes többi parancsnokainak, csapatainak és intézeteinek, végre a vezérkar főnökének és tisztjeinek, valamint a döntőbíróknak a legfelsőbb megelégedést. Szerencsét kívánok az összes résztvevőknek ezen legfelsőbb elismeréshez.

***

Mint Bukarestből újabban jelentik, Romániában agitáció folyik a monarchiánkkal való kereskedelmi szerződési tárgyalások újból felvétele tárgyában. A román kormány nehezen érzi a vámháborút s mindent meg akar tenni, hogy befejezze. A Bukarestben megjelenő „Tagblatt“ egyik cikké legjobban kifejezője a mai hangulatnak. A lap leírja a szerződési tárgyalások menetét s azok sikeretelenségét annak tulajdonítja, hogy a küldöttek nem voltak előre értesülve a másik fél követelményei felől. E sikeretelenség a kormányt jobbra tanította s most már óvatossább lesznek mind a két részről. Ez a román közvélemény egyik képviselőjének a szava. Ezzel szemben áll azonban az Aurelianus lapjának ellentétes nézete s az a tény, hogy a román delegáltak még mindig adósok az osztrák és magyar küldöttek pro-pozíciójára adandó válaszzsal.

V i d é k.

Zajzoni Rab István csángó-magyar költő emléktáblája s arcképe leleplezésének ünnepélye.

Lélekemelő szép ünnepély folyt le ez év szeptember hó 14-én Brassó megye Zajzoni községében.

Néhai Rab István jeles csángó költő születési háza előtt délelőtt 10 óraker a tiz magyar községből és Brassóból a „nép és az intelligencia tekintélyes számban gyűlt egybe, hogy a költő születési házat jelölő aranyozott feliratos márványtábla és a költő jól sikerült olajfestményü arcképe egész ünnepélyességgel lelepleztessék.

Az ünnepélyt a brassói tanitói kör ének-kara nyitotta meg a Kölcsey „Hymnus“-ának szép, összhangzatos elénekkelésével. Emlékbeszédet tartott Koós Ferencz tanfelügyelő, ki szépen átgondolt beszédében az első

— Nem ismered már a bácsit, baba? — kérdi most a papa; hiszen ez Zsiga bácsi... mondd csak baba, Zsiga bácsi!

— Bika bácsi! szól az angyal és fülrepesztő kiáltással ad örömeinek kifejezést.

Az egész társaság nevet és én persze velők nevetek; de midőn véletlenül a tükörbe pillantok, magam is megjedek arcom szemtelen kifejezésétől.

Ezzel vége volt az estének! a gyermekek »jó éjt« köszönnek és elmennek; de a társalgás fonálát is elviszik magokkal; mintha nyelvem megmeredt volna; érzem, hogy borzasztó arczot vághatok és ha csakugyan szölok is valamit, hangom szüntelen és minél többet fészkelődöm, annál tompábbá; nyersebbé lesz.

A merő unalomtól végre elalszik a háziur szivarja, a nagyságos asszony ásitani szeretne, magam is indulni készülök, bucsuszó gyanánt még valami balgaságot mondok és önmagammal meghasonulva távozom.

Hátra lenne még a harmadik eset, midőn a gyermekek az egész ebédet át jelen vannak és pedig: a) ha előre bejelentettük magunkat, b) ha váratlanul jövünk.

Ha az előzetes bejelentés megtörtént, az ebéd eléggé bekésem mulik; csak épen az a

csángó-magyar költő küzdelmeit, hazaszere-tetét, szülei iránti őszinte tisztelét, költői munkásságát kiemelve, szónoklata által a hallgató közönségre lelkesítő és épületes hatást gyakorolt. Végh Mátyás polgári iskolai tanár mélyen átértett melegséggel s nagy hatással szavaltta el a néhai költő „Tinódi Sebestyén“ című jeles költeményét. A szavaltot Rab István „Nemzeti dal“-a követte, melynek dallamát, összhangzatát Kovács Mihály csángó tanító szerkesztette, gyakoroltatta be és a négyfalusi tanitói ének-kar adta elő, mely igen jól sikerült. Mind a szerző, mind a dalárda tagjai a közönség által meg-éljenezettek. Végh Mátyás tanár kitünő gondnal, szorgalommal állította egybe és nagy hatással olvasta fel a költő élet- és jellemrajzát, mely egészben véve lélekemelő, lelkesítő, hazafias, szép és gazdag tartalmával mélyen meghatóta a nagy közönség szívét-lelkét. Az emlékünnepr rövid történetét Biró Vincze tanító olvasta fel kellő tárgyilagossággal s elég hűséggel. Az ünnepélyt Vörösmarty Szózatára zárta be, a brassói tanitói kör dalárdája által előadva, Stark Vilmos tanár vezetésével. A szabatos, korrekt, összhangzatos ének köztetszésben részesült.

Az ünnepélyt a brassó megyei tanitótés-tület tervezte s rendezte. Hazafias fáradozásuk nem szorult dicsőre, a midőn ők nemes-lelkűleg feljuttatták a csángó-magyar nép értelmisége előtt a 25 évvel ezelőtt elhunyt jeles költő emlékét, hazaszere-tetre, honpolgári hűségre, társadalmi művelődésre és fiaik tanítására lelkesítve, buzdítva ezen ün-nepély rendezése által a csángó-magyar népet...

Délelőtt fél 12-től d. u. fél 2 óráig a „Concordia“ című vendéglő nagytermében a brassó megyei tanitótés-tület közgyűlése tartott meg. A leirt nevezetes ünnepély miatt természetesen a gyűlés tárgysorozata rövidre volt szabva.

Jánó Lajos köztetszés mellett olvasta fel nagy gondnal egybeállított titkári jelentését. Jelentés tétetett a testületi pénztár, könyvtár állapotáról, az Eötvös-, Csere-, Göncy-, tanitói árva-ház-, Rab-alap mikénti állásáról. Itt megjegyzem, hogy a szerény tanitói fizetés valóban sokfelé kell, hogy megoszoljék; még hozzá a nemzet ezen hű napszámaitól — fájdalom — az ily gyűlések alkalmával a mérsékelt napi- és fuvar-dij is elvonatott. Ez elég méltánytalanság!

Az indítványok sorában nevezetes Koós Ferencz tanfelügyelő: hogy Végh Mátyás és Jánó Lajos tanárok válasszák ki Rab István költeményeiből azokat a darabokat, a melyek a zenésítésre alkalmasak; hogy Kovács Mihály, Michaelis Lipót, Stark Vilmos, Barcsai Albert, Stach Gyula és Jassik Gyula ama kiszemelt költeményeknek adjanak dallamot s tegyék le kettős, négyes összhangzatra az iskolások és az ifjuság haszná-

körülmény hat zavarólag, hogy ilyenkor ren-desen valami omelette aux confitures, vagy más valami gyorsan készülő tészta szokott »beszuratni«, a mi forrósága daczára lehüti az embert. Én roppant szerény ember vagyok és épen séggel nem szeretem, ha miattam a legkisebbet eltérnek a rendtől, ép ezért a »közbeszurt« omelette engem mindig zavar-ba hoz; mert ha még oly puha, még oly hab-könnnyű is, mindig válaszfálnak tekintem szem-élyem és megvondéglóm között. Még min-dig idegennek tekintenek és a helyett, hogy élvezetet találnék a tiszteleti fogásban, a mint azt kedves háziasszonyom szándékolta, megégetem nyelvemet és még harmadnapra is hólyagos.

Hogy ezt elkerüljem, egy alkalommal nem jelenttem magam előre, de még csak most jutottam cseberből vederbe.

Derült kedélylyel, elfogulatlanul, mosoly-gva jelenek meg pár perczel az ebéd előtt és azonnal észreveszem, hogy bizony nem vártak. A háziur zavartnak látszik, a gazda-asszony szintén zavarban van és csakhamar eltűnik a háttérben.

— Sorsát senki sem kerülheti el, gondolám magamban: mégis csak elkészíti az omelet-tet...

latára; hogy a kétnemű ifjuságból alakittas-sék községenként „Zajzoni Rab István“ cím alatt önmivelődési egylet; hogy végre „Zaj-zoni Rab István emléke“ czimen 200 frt alap-töke gyűjtessék, melynek kamataiból e megyében minden állami, községi, felekezeti magyar iskola évenként egy jutalomkönyv-példányt kapjon a jó tanulók közt leendő ki-osztás végett; — továbbá Kövér László in-dítványa, mely szerint a mai emlékezés s a jellem- és életrajz a tanitótés-tület költsé-gén széles körben leendő elterjesztés és a nevezett „Rab-alap“ gyarapítása végett; — végre Stach Gyula tanító indítványa, hogy a brassó megyei tanitótés-tület jépen be 100 frttal az E. M. K. E. tagjai közé.

A tanitótés-tületi gyűlés elnöknek és tit-kárnak megválasztotta Bede Dániel és Józsa Mihály egyaránt ügybuzgó, lelkes és derék tanitókat.

A tanitói gyűlés után a „Concordia“ más helyiségben közebéd következett, melyen mintegy 130 tanító és tanügybarát vett részt, hol a pohárköszöntésekben épen nem volt semmi hiány. Ezek közül csak kettőt említek fel, u. m.: Koós Ferencz tanfelügye-lőjét a közoktatási miniszterre és Moór Gyula főesperesét a papi és tanitói kar jó egyetértésére.

Legyen e nevezetes nap a tanügy törté-nelmében kitörülhetlen fénypont s a csángó népre pedig örökre emlékeztetes és áldást hozó.

Tanügybarát.

Különlélek.

— Az első hó ott tündöklök már a keleti bérceken, fényesen igazolván, hogy Falb urnak mégis van némi „dunszt“-ja a jövő-dőmondáshoz. Nagy kabát és kandalló hasz-nálatba jöttek a német természetűdős na-gyobb dícsőségére, s annyi fagyos arczot lehet látni az utcákon, mint akár csak de-cemberben.

— Halálózás. Turóci László kézdivásár-helyi derék és szorgalmas könyvkötőt és könyvkereskedőt sulyos családi csapás érte. 11 éves Kata nevű szép leánykája 6 évi szenvedés után elhalt. Temetése vasárnap délután 3 óraker lesz. Béke poraira!

— Gyász-hír. Kézdivásárhelyi születésű Rácz Pálné szül. Dézsi Berta Galacson 40 éves korában 17 évi boldog házasság után folyó hó 9-én elhalt. Temetése Galacson f. hó 10-én általános részvét mellett történt meg. A megboldogult öreg édes anyát, fér-jét és hét gyermeket hagyott hátra, kiknek élete fentartója és védangyala volt. Nyugod-jék az idegen hant alatt csendesen!

— Választás. A brassói kereskedelmi-és iparkamara részére K.-Vásárhely város és vidéke kereskedői és iparosai mult szomba-ton választották meg a két kültagot. A ke-

Rövid idő mulva elégtül kifejezéssel ar-czán tér vissza az asszony; aztán asztalhoz ülünk és én aggódva várom omelettemet... de az omelette nem jön, hanem a leves után mindjárt a sült csibe és a sült csibéken ki-vül még egy darab marhahus mártással.

Én persze szerencsétlen napot választot-tam; mert ha csibe van, rendszeren egy felet számitanak egy emberre, és hogy a »várat-lan« vendégnek is jusson egy fél, egy gyer-mek, igen természetesen, nem kaphat belőle.

A kicsinyek is úgy vélekedhettek, mert valamennyinek a tekintete a csibés tál felé fordul és a legkisebb hirtelen sirni kezd. El-tagadhatatlan tehetségével kiszámította, hogy az ő fél csibéjét én kaptam, neki meg a marhahus jutott helyette.

Már inkább omelettet ettem volna, mint ezt a csibét; mert habár nyelvemet nem is égettem meg, de azért mégis nagyobb fáj-dalmat éreztem.

Azóta újra bejelenttem magam és inkább omelettet ettem, mintsem hogy egy ártatlan férget foszszak meg természetes jogától.

W. után.

reszkedők részéről Török Bálint és az iparosok részéről Török Sándor lettek nagy szavazat-többséggel megválasztva.

— **A kézdii ev. ref. egyházmegye** király Urunk Ő Felségének Kolozsvárra érkezése alkalmából az erdélyi ref. anyaszentegyház reprezentáló testületében a hódolati tisztelgésben részvétellel Lázár Mihály főgondnok, Kovács István algondnok, Bodor Zsigmond algondnok, Vajna Gerő egyhm. képviselő, Szini János esperes, Zoltáni Elek és Bodor Géza urakat bízta meg.

— **A gyergyószentmiklósi iparos önképzőkör** nyári mulatsága közelebről megtartott. Az idő kedvező lévén, nagy közönség vonult ki a mulatság színhelyére, a »Nyires« nevű erdőben. A jó kedv általános volt, este a kör helyiségében szép számú közönséggel egész éjjeli fél 4 óráig vig táncmulatság volt. A mulatság jó sikerülését leginkább Roth Mihály iparos-egyleti elnök buzgó fáradozásának köszönhető. A mulatság a kör részére 20 frton felül jövedelmezett.

— **A Deák-szobor leleplezési ünnepe** a király jelenlétében folyó hó 29-én fog végbemenni. Az ünnepre a király ő felségén és a trónörökösön kívül meg lesznek hívva József főherceg és családja, Koburg Fülöp herceg és családja, a külföldi nagykövetek, a magyar, az osztrák és a közös miniszterek, a főpapok, a zászlós urak, a katonai méltóságok, a felső bíróságok elnökei, a magyar és osztrák törvényhozás tagjai, az államtitkárok, konzulok, a tudományos akadémia, Deák rokonai, az egyes küldöttségek stb. Az ünnep programja következő: 1. A szobor-bizottság elnöke, Tisza Lajos gróf, rövid beszédet intéz a királyhoz, melyben fölkéri, hogy a szobor leleplezését elrendelni kegyeskedjék. 2. A király jelt ad a leleplezésre, mire a szobrot fedő lepel lehull és a király kíséretével minden oldalról megszemléli a szobrot. 3. A főváros küldöttsége átveszi a szobrot. Ráth Károly főpolgármester a királynak megjelenéséért köszönetet mond. E szerint az impozánsnak ígértek ünnepély egy fél órával nem igen tart tovább. A közönséget a meghívott vendégektől a rendőrség által vonandó kordon választja el.

— **A tett beszél.** A nagykirályi 6 osztályú gymnasium 43,000 frt költséggel felépült épületének felszentelési ünnepélye a hó 18-án ment végbe. Az ünnepélynek legkimagaslóbb jelene az volt, mikor az ünnepély végeztével a kerület országgyűlési képviselője, gr. Károlyi István, programmon kívül felállt s meghatott szavakkal kijelentette, hogy a következő országgyűlési ciklus alatt befolyandó képviselői napidijait és lakbérét a gymnasiumnak 8 osztályúvá leendő kiegészítésére s az alakítandó önkéntes tűzoltóegylet alapja javára ajánlja fel. A közönség a nemes ajánlattevő harsányan megjelenezte és Schusterits Ignác polgármester köszönet-válaszában úgy nyilatkozott, hogy e nap Nagy-Károly történetében feledhetlen és hasonló ahhoz, a melyen Széchenyi István gr. az akadémia alapját megteremtette.

— **Kolera Olaszországban.** Trieszti hírek szerint a kolera egyre pusztít Olaszországban. Cassinóban, Caserta mellett, nagy mértékben kitört a járvány. Az első napon 159 koleraeset volt. Rómában a hó 17-én 25 volt a kolerában elhaltak száma s a környék is nagy mértékben meg van fertőzve. Messina vidéke el van árasztva a menekülőkkel, a kik a halál magvát mindenütt elhintik, a merre járnak. A környéken 39 községben konstatálták eddig a kolerajárványt. A rémület oly nagy, hogy a menekülteket sok helyen puskalövésekkel üzik vissza. Messinában a legutóbbi hír szerint a hó 18-án 382 koleraeset volt, a kik közül 117 meghalt. Hogy a lakosság mennyire iparkodik menekülni, azt következtetni lehet abból, hogy egész Messinában csak 30,000 ember maradt, holott a város lakossága 80,000-re tehető. — Egy másik sürgöny szerint a messinai kolera-halottak száma a legutóbbi 24 óra alatt a százat jóval meghaladta. A halottak száma biztossággal meg sem állapítható, mint-hogy jelentéseket többé nem adnak ki. Palermo-ból sok orvost, betegápolót és gyógyszer-közdene Messinába. A fertőtlenítési munkálatokat az orvostanhallgatók teljesi-

tik, miután senki más nem vállalkozott a teendőik teljesítésére. A kormány öt orvoskari tanárt és több orvost állásától felfüggesztett, mivel a kolera kitörésekor Messinából eltávoztak.

— **Stanley és Emin pasa.** Zanzibarból az a hír jött, hogy az ottani konzul által Emin pasához küldött hírnökök, a kiknek az volt a feladatuk, hogy a pasát a segélyére menő Stanley-féle expedíció elindulásáról értesítsék, vele az Albert-Nyanza-tó déli részén találkoztak. A pasának az expedícióról sejtelve sem volt s miután nem tudhatta, hogy Stanley mely uton közeledik, elhatározta, hogy Wadelaiba vonul vissza.

— **Pompás reklámot** talált magának egy párisi fotografus. A napokban az összes párisi lapokban olvasható volt ez a csodálatos történet: Nem régen egy fiatal hölgy lefényképezte magát. Mikor a fénykép készszen volt, a hölgy legnagyobb mebotránkozással utasította vissza. A fényképen ugyanis a hölgy arca tele volt apró fekete pontokkal, bár a lefényképezett arcbőre a leghamisítatlanabb fehérségű. A fényképész mentegetőzött, de a hölgy engesztelhetetlen maradt. Tíz nap múlva azonban a lefényképezett nő himlőbe esett. Akkor látták csodálkozva, hogy a páratlan finomsága készülék visszaadta a képen a himlő-foltokat, mikor azok szabad szemmel nem is voltak láthatók. Minden hölgy tehát, a ki itt és itt (következik a fényképész pontos czime) lefényképezte magát, egy héttel előre meg tudhatja, hogy nem éri-e valami szépségét elégtelenítő betegség.

Közgazdaság.

Mire jó az utcai por ?

Száraz évszakokban minden gazdának jócska mennyiségben kellene beszerezni utcai port, minthogy ez csekély költség mellett előnyösen használható fel a trágya szaporítására és javítására.

A csirkeolba hintve a guanóval egyértékű trágyát szolgáltat, a nélkül, hogy oly kellemetlen szaga volna; árnépszerűségebe hintve elpusztítja a büzt és leköti az egészségre káros gázokat s a mellett kitűnő trágyát nyújt, mely semmiben sem áll a guano és más drága trágya-anyagok mögött.

Következő eljárással nyerhetünk csirke- és galambtrágyából guanót: Vegyünk egy régi hordót s hintsünk fenekére egy-két hüvelyk vastag utcai porréteget, erre egy réteg csirke- vagy galambtrágyát, azután ismét port s így tovább. Ha az utcai por agyagtartalmú, akkor ép oly vastag réteget tegyünk belőle a hordóba, mint a trágyából; ha azonban homokos, akkor két oly vastag legyen rétege.

Minél vékonyabb rétegekben fekszik egymás fölött a két anyag, annál értékesebb a belőlük származó trágya.

Ha a csirke-olok rendszeren tisztogattnak, mint azt a tisztaság és az állatok egészsége követeli, akkor ily módon egy év alatt meglehetősen mennyiségű, majdnem költség nélküli trágyát készíthetünk.

Ha aztán a hordó tartalmát egyszerűen porrá törjük, akkor ép úgy használható mezőn és kertekben, mint a guano vagy más műtrágya.

Kivált kedvező hatása a gumós növényzetre, de virágokra, zöldségre, gabnára és rétekre is alkalmas. Gyenge vetésre szórva tavasszal, azok gyakran feltűnően üdülnék fel, kivált ha közvetlenül eső előtt alkalmazzuk.

Bizonyára igen sajtáságos és nem valami kiváló intelligenciára mutat, hogy sok gazda tetemes összegeket költ műtrágyákra, a mikkel pedig nem ritkán megcsalódik, mint-hogy értéketlen anyagok vannak közéje keverve, mint pl. homok, sulypát, kőszénhamu stb., míg az orruk alatt levő és az azt osiklandó trágya-anyagokat vagy épen nem, vagy helytelen módon használja fel.

Ez áll különösen az emberi ürülékekről, melyek szénav- és phosphorsavdus tartalmuk által a legerőteljesebb tápszerei lennének a növényeknek s utcai por, gipsz vagy szárazföld behintése folytán, mi által az egészséges gázok absorbeáltak és leköt-

tetnek, a legegyszerűbb módon értékesíthetők.

Az utcai por különben magában véve is jó anyagot nyújt a sivar agyagtalaj javítására, valamint nedves, hideg mezők- és rétekre is, minthogy többnyire sok meszet és állati ürülékeket tartalmaz; trágyahatása jelentékeny. Hogy a zöldség- és reepeznövények behintése utcai porral kitűnő szer a földi bolhák ellen, azt bizonyára sokan tudják.

Apróságok.

A rossz tyuk.

— Pista, ha rosszul viseled magadat, Isten bizony a tyuk-olba zárlak! — pirongatja az anya kis fiát.

— Nem bánom én, de tojást nem tojok ám! — válaszol Pista gyerek.

— Nem is kell, adta gonosz kolyke!

No lám!

Börtönbe került a cigány, mert hamisan tanuskodott és meg is esküdött rá. Feddi érte a látogatására ment tiszteletes s magyarázza neki, hogy milyen nagy vétek az, mikor az ember olyas valamire tesz esküt, a mit nem látott.

— Van én nekem lellem? — kérdi a cigány.

— Hogyne volna, fiam!

— Meg merne rá esküdni, tiszteletes uram?

— Meg bizony!

— No lám, kigyelmed is megesküdnék arra, a mit nem látott.

A vármegye ökrei.

Panaszkodik a megyei kiadó sok teendője fölött.

— Bizony, — tör ki belőle a keserűség — az ügyész, a számvévo és én, házman vagyunk a vármegye ökrei.

— Igazsága van, tekintetes uram, — szól közbe hízkelődőleg az öreg hajdu — hanem a másik kettő mégsem annyira, mint a téns uram.

A hol nincs ellenjelölt.

Egyik kerületben (ritka az már mai nap-ság) egyhangu választásra volt kilátás.

A szomszéd kerület kortese, a hol három jelölt is küzdött a pálmáért, találkozik a másik kerület egy választójával. Oda megy hozzá s részvétellel megrázza kezét:

— Sajnálom kendteket.

— Miért?

— Hát hogy a mostani választáson szomjan maradnak.

Könnyű vigasztalás.

Egy kerhely jogász, a ki az alapvizgán ismételen mvgbukott, így monologizált:

— Tehát megbuktam. Egy vigasztal: hogy nem első ízben történt rajtam ez a szerencsétlenség.

A sugó veszedelme.

A „Büvös vadász“-t adták Pircsen prózában. Persze, hogy senki sem tudja szerepét, csak egy a sugóból szödegették ki.

Mikor a büvész a büvkört elkeríté maga és társai körül, valaki felkiált rá a földszintről:

— Te, a sugót is belefoglald, mert ha azt elviszi az ördög, mindnyájotoknak vége van!

Önismeret.

— Hogyan? Ön azt meri állítani, hogy olyan vadászkutyája is van, mely több észszel bír a gazdájánál?

— Merem állítani, mert nekem is van egy ilyen kutyám.

CSARNOK.

Gondolatok.

Székelyné Ince Sarollatól.

Természet.

Jelige: Nagy a természet. [benne. Két dus világ egymást ölelve tartja Ez feltűnő képen, alakban, Az légszerű és láthatatlan. [nak Hegy, völgynek, barlang és folyam-Saját szellemekéi vannak. A természet kultúrgyára, műve, Lényükkel van megnépesülve. Csengő kiáltást tesz az érzezből, Zöld lombot hajt az ágra ékül. A kőből szikrakép kipattan. A tűzben éget, fojt a habban. A finom, tiszta légvilágnak Tág birtokán lebegve járnak. A magas mennytől messze földig Kinyuló hézagot betöltik.

Az ember nem lehet magában, Mellette titkos társaság van, A szellemeknek társasága, S ki jó az emberhez, ki bántja. Melléd ülnek, lépted kísérik, Látják dolgod, hallják beszédid. Még éjjel is felelted állnak, Rád hajlanak, intézék álmod. Ne kívánd, hogy bár pillanatra Légy e társaktól elhagyatva. Ki mellett ők nem állnak örül, Elzsibbad lelke és megőrül.

A zsongó, viruló, pezsgő élet az erdő, mező, sziklacsucok és virányos völgy kebelén; a rohanó hegyi patak és a méltóságos, hajbain gőzösket, hajó-óriásokat messze vivő királyi folyam, valamint a tenger titkos mélységével, gyöngyragyolival, korall-bokraival, oly növényzettel, melynek csak fele növény, más része állati életet rejt magában; a bánya sötét üregével, mely torolatával, hol a nép hite szerint a „bányarém“ ül kincshalmaz felett és kísért; a tűzokádó hegy tölcserével, mely évtizedeken, századokon át szüntelenül bocsátja gőzét, minden percében, órában, napon kitörő félben, s melynek közelében mégis virágzó, nagy városok vannak, melyekben sok ezer ember élve, munkál, szeret, gyűlöl, s hol nyugodtan, hol nyugtalanul szendergi álmat; az északi sarkvidék, hol a fagy fedi el az életet, de a jégkéreg daczára a legszebb fajú és drága prémet szolgáltató állatfajokat tenyészti; a dél növénypompájával, szép és tehetséges, élénk, tüzes emberfajával; a kelet tündéres, buja világa, hol a kényelem-szeretet, a testi élvezek tompítólag hatnak bár a szellemei életre, de fantasztikus szép nőket, erőteljes férfialakokat mutat fel maigis; a nyugatnak civilizált, vasutakkal barázdált regényes vidékei, felvilágosodott, művelt, esztetikailag képzett, lángeszű és közép-szerű, hol szép, hol satnya népe; a lég és annak rétegei; a nagy világegyetem csillagos ege: — mind, mind benne foglalhatik e szóban: természet.

Ennek hirdetője, dicsőítője, ura az Isten képére teremtetett ember, de csak ideig-óráig: egy perc ... és az elemek fellázadnak; a vulkán kitör és lavája eltemet utjában mindent; a tenger háborog és lerázza, elnyeli, mit eddig felszínén türt; a földregényes virágzó városokat, hegyeket kártyavarákhoz hasonlóan lerombol; a medrét elhagyó folyam a szárazföldet minden virányával, gyümölcsével állataival, lakóival elárasztja, elsepri, özönbe fulasztva a teremtés földi helytartóját: az embert.

Természet! Csoda-e, ha az őskor népe zavaros, bizonytalan fogalmával az Istenség eszméjét veled összekötö? Csoda-e, ha jelen korunkban így szólnak: „Isten a természet.“

Megálljunk ... Nem lehet. A természet alá van rendelve egy fensőbb, hatalmasabb, láthatatlan, titkos erőnek, egy alkotó és romboló hatalomnak, mely oly régi, hogy keletkezését meghatározni nem lehet, oly hatalmas és megmérhetetlen, áldást osztó és jóságos, hogy felfogni nem, csak érezni, imádni, félni, szeretni lehet és benne bizni vakon, feltétlenül. Mert ha a csillagok reánk nem hullanak, földünk forgása közben az ürben nem rohan alá; a nap égető sugarai tenyésztet, életet ébresztenek; ha élünk, szeretünk és meghalunk: egy nagy, jó, hatalmas, létező, megmérhetetlen valami örködik, intéz, teremt és rombol a titkok közepe; megfejthetetlen örök titok, melyet emberi nyelven így nevezünk:

Isten.

„Kezdetben vala az ige. És az ige Istennél volt, És az ige Isten vala.“

Örök Isten! kit a bölcs lángeszű föl nem ér, műveidnek szent titkaiba hogy elegyedhetnénk? Teremtesz vagy rombolsz feleltünk, körültünk és bennünk; ma, holnap vagy bármikor szőlítasz, emelsz magadhoz, vagy taszítasz az örök megsemmisülésbe, a halálba; folytatni engeded vagy nem a létet, lelkünk életét: mi megnyugszunk, bizunk, hiszünk, remélünk, szeretünk és várjuk, mit szent, nagy, ismeretlen, megmérhetetlen hatalmad felőlünk végezett.

(Vége.)

Szerző tulajdona.

129-ik közlemény

a háromszéki „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet javára Aldoboly község lakosai által tett szives adakozásokról.

Molnár József 10 kr, Benedek József 6 cső törökbuza, Jakó Borbála 10 kr, Bacsoni Károly 1 liter, id. Bokor András 2 liter, Orbán Ágnes 1 liter törökbuza, Orbán Ferencz 10 kr, Bacsoni Lajos 1 liter, Zsigmond Mózesné 1 liter, Fülöp István 1 liter, Benedek István 1 liter törökbuza, Kovács Péter 4 kr, Bokor Györgyné 4 kr, Lebedus József 1 liter, Dengán György 1 liter törökbuza, Száncsuly Mihály 6 cső törökbuza, Fülöp Tamásné 10 kr, ifj. Nagy Lajos 20 kr, Algya András 1 l. rozs, Algya István 1 liter, Nyika János 1 l. törökbuza, id. Fülöp Ferencz 1 liter rozs, Algya György 1 liter, Both Sámuelné 1 liter, Kelemen János 1 liter, Fülöp Bálint 1 liter, Váncsa István 1 liter, id. Szócs György 1 l. Fülöp Mihályné 1 liter törökbuza, Demeter József 1 liter rozs, Szócs András 1 liter, Váncsa Ilyésné 1 liter, Tompa Miklósné 1 l. törökbuza, Benke Pálné 1 liter rozs, Leopold József 10 kr, Pap István 1 liter rozs, Algya János 1 liter törökbuza, Szócs Tamás 2 liter rozs, Bacsoni Pál 1 liter, Bacsoni Mihály 1 liter, Szócs Pál 1 liter törökbuza, Benke Lajos 2 liter rozs, Rákosi Ferencz 2 liter, Ránek kapitány 1 liter, Imre Zsigmond 1 liter törökbuza, Nagy Mihály 10 kr, Pap Miklós lelkész 1 liter törökbuza, Bács János 1 liter rozs, Vaszi János 1 liter törökbuza, Jankó György 1 liter rozs, Szócs Ilia 1 liter törökbuza, Nagy István 1 liter rozs, Péter Mihály 2 liter törökbuza, Fülöp József 4 cső törökbuza, Muszka Ilyés 1 liter rozs, Bedán József 1 liter, Szócs Dávid 1 liter törökbuza, Bács György 2 cső törökbuza, Kovács Aron 6 cső törökbuza, Héda György 8 cső törökbuza, Pap István 2 kr, El György 1 liter törökbuza, Magyar Ferencz 20 kr, Plugler I. 20 kr, Aldoboly község 1 frt, ev. ref. egyház 1 frt, Gáspár Albert ev. ref. pap 50 kr, 10 l. buza, 6 liter paszuly, Abod Zsigmond 2 véka törökbuza, 2 liter paszuly.

Fogadják a nemes szívű adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket. K.-Vásárhelyt, 1887. szeptember 20.

Br. Szentkeresztly Stephanie, elnök.
Vajna Károly, jegyző.

Piaczi árak

Kézdí-Vásárhelyt, szeptember 22-én.

Buza (tisztá)	hektóliterenkint	5 frt — kr
„ (elegy)	„	— frt — kr
Rozs (tisztá)	„	3 frt — kr
„ (elegy)	„	3 frt — kr
Arpa (tisztá)	„	2 frt 70 kr
„ (elegy)	„	— frt — kr
Zab	„	1 frt 50 kr
Törökbuza	„	4 frt 40 kr
Kása (köles)	hektóliterenkint	8 frt — kr
„ (árpa)	„	24 frt — kr
Borsó	„	5 frt — kr
Lencse	„	8 frt — kr
Fuszulyka	„	4 frt — kr
Pityóka (legszebb)	„	— frt — kr

Marhabus	kilogr.-kint	— frt 28 kr
Disznóhus	„	— frt 44 kr
Juh-hus	„	— frt 20 kr
Szalonna	„	— frt 60 kr
Faggyu (nyers)	„	— frt 22 kr

Felélős szerkesztő:

Ifj. Dobay János.

Kiadó tulajdonos:

Ifj. Kovács Dániel.

Nyílt tér.

Fekete francia faille, su-rah, satin merveilleux, satin luxor, atlas, damask, rips és tafota selymeket meterenként 1 frt 20 krtól 8 frt 85 krig (körülbelül 120 különböző minőségben) szállit egyes öltönyre való darabokban és végekben vámmentesen a helyszínére G. Henneberg (cs. kir. udvari szállító) selyemgyár-raktára Zürichben. Minták azonnal küldetnek. Levelekre 10 kr szállítási díj kell.

Nyersselyem (bast) ruhákat (egész selyem) 9 forint 80

krért egész öltönyre való darabokban, ugyszintén nehezebb minőségben, legalább két öltöny vételénél, vámmentesen a helyszínére szállit G. Henneberg (cs. kir. udvari szállító) selyemgyár-raktára Zürichben. Minták azonnal küldetnek. Levelekre 10 kr portó kell.

Háromszékvármegye alispánjától.

Sz. 8059—1887.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú földmivelés-, ipar- és kereskedelmi m. kir. miniszter urnak idei július hó 27-ről 28166. sz. a kelt magas rendelete következtében a vízjogi törvény (1885. évi 23. t.-cz.) 189. §-a, valamint ezen törvény végrehajtása tárgyában a nagyméltóságú földmivelés-, ipar- és kereskedelmi és a közmunka- és közlekedési m. kir. miniszter urak által egyetértőleg 1885. évi december hó 31-én 45689. sz. a kibocsátott általános rendelet 87. §-a alapján újban is felszólítom a Háromszékvármegye területén

fennálló vízi művek és víz használati jogosítványok tulajdonosait, hogy a jogosítványokra vonatkozó engedélyt (ha azt eddigi hirdeteményeim folytán még nem tették) 1888. évi február hó 1-ső napjáig, azaz ezernyolekszáznyolcvannyeleze év február hó első napjáig nálam írásban mutassák be, vagy pedig írásban igazolják azt, hogy vízi műveik az 1866. év január hó 1-seje óta háborítatlanul fennállanak a nélkül, hogy mások jogosult érdekeit sértenék, és mint ilyenek, az illetékes hatóságok által károsoknak tallattak volna. Megjegyeztetik, hogy a bejelentések bélyegmentesek. Ezen bejelentési, illetve igazolási kötelezettség minden hatósági engedélyre szoruló vízi munkákat tulajdonosára kiterjed, tehát öntözési, lecsapolási, ármentesítési, ipari vállalatokra, malmokra, továbbá nyilvános és magán vízvezetésekre, nyilvános és magán csatornákra, mesterséges víztartókra, védgátokra és zsilipekre egyaránt érvényes.

A kik jogosítványukat igazolni nem tudják, vagy igazolás végett a fennkített határidőben nem jelentkeznek, azoknak vízi műveik az idézett törvény 191.

§-a értelmében nem létezőknek fognak tekinteni, s az ily vízi művekre nézve a vízjogi törvény 163. §-a és következő szakaszai és a hivatkozott általános miniszteri szabályrendelet 3—32. §-ai lesznek irányadók.

S.-Szentgyörgyön, 1887. szept. 15-én.

Báró Apor Gábor, alispán.

1—3

A ki kétségben van a felett,

hogy a hírlapokban feldicsért gyógyszerek közül melyiket használja betegség ellen, az irjon egy levelezőlapot Richter kiadó-intézetnek Liposéba s kéje a „Betegbarát” című rópiratot. E könyveskében nemcsak a legjobbaknak bizonyult háziszerek vannak részletesen ismertetve, hanem

betegségekről szóló jelentések

is olvashatók. E jelentések mutatják, hogy igen sok esetben egy egyszerű háziszert is elegendő arra, hogy még a legsúlyosabb betegségek is szerencsésen elhárítsanak. Ha a betegnek a megfelelő gyógyszer rendelkezésre áll, akkor még súlyos baj esetén is gyógyulás várható, s az okból egyik betegnek sem kellene a „Betegbarát” megrendelését elmulasztani. E figyelemreméltó könyveske segítségével sokkal könnyebben választástja meg a szükséges gyógyszert. A rópirat megküldése a megrendelőnek költségébe nem kerül.

Van szerencsém teljes tisztelettel értesíteni a n. é. helybeli és vidéki közönséget, hogy a helyi piac és vidékre nézve csakis egyedül üzletemben kapható

hidegvíz-mosószappan,

a melylyel a legszennyesebb ruhát lug és minden egyéb efféle cikkek mellőzésével tisztára lehet mosni, különösen batisz-ruhák és vékony szövött függönyök tisztítására igen kitűnő, valamint kéz és arcmosásra följulmul minden toilette-szappant.

Egy darab ára csak 6 kr.

Ezen szappan, minthogy e mellett a meleg víz mellőzhető, minden háztartásnál nélkülözhetetlen.

Továbbá ajánlom mindennemű fűszer-, kávé-, cukor-, szappan-, talp-, email-érczedény-, porcellánemű-, legkitűnőbb liszt-, szesz-, eczet- és nagyválasztékú fonal-raktáromat, melyeket készpénzzel való bevásárlásom folytán a legjutányosabban árusíthatok mindig.

Egy jó családbeli 15 éves fiu, megfelelő iskolai bizonyítványokkal, üzletembe tanonczul felvétetik.

Kézdí-Vásárhelyt, 1887. szeptember hó.

Teljes tisztelettel

BALOGH GYULA.

1—3

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

KELETI VONAL.

M e n e t r e n d.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD

Érvényes 1886. október hó 1-től.

Állomások	319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.	Állomások	319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.
Predeal (vendéglő)				Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Szeben felé)	11.19	12.44	
Brassó (vendéglő)							
Botfalva	4.16	7.47		Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	11.31	12.49	
Földvár	4.44	8.08			1.22	2.09	
Mogyorós	5.02	8.24		Nagy-Enyed	1.51	2.19	
Apáczsa	5.24	8.39			2.18	2.39	
Köpecz	5.43	8.51		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	3.04	3.14	
Agostonfalva	6.05	9.07			3.14	3.22	
Alsó-Rákos	6.15	9.14		Gyéres (elágazás Torda felé)	3.51	3.53	
Homoród	6.36	9.30			4.01	3.56	
Kacza	7.06	9.51		Kolozsvár (vendéglő)	5.56	5.30	6.08
Bene	7.23	10.04			6.31	6.31	6.08
Erked	7.53	10.24		Nagy-Várad (vendéglő)	10.00	11.00	9.13
Héjasfalva	8.18	10.39					
Segesvár (vendéglő)	8.52	10.03			10.55	11.15	9.18
Medgyes	9.19	11.19		Budapest	7.45	10.00	2.15
	9.31	11.26					
	10.57	12.29					

A foglalt számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig számított éjjeli időt jelentik.

Brassóból Bukarest felé a gyorsvonat indul reggel 5 óra 45 perczkor, a vegyes vonat délután 1 óra 55 perczkor

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdí-Vásárhelyt.